

Полотно його життя

Вчителеві Коростської ЗНЗ I-III ступенів, нашому активному дописувачеві Михайлу Киці виповнюється п'ятдесят. Палітра його життя досить цікава та багатогранна. Напередодні ювілею кореспондент «СН» зустрівся з іменинником і поцікавився його буднями.

Діалог вийшов досить цікавим і пізнавальним. Посудіть самі.

- Шановний Михайле, за останні роки в "районці" про Вас писано-переписано. Великий матеріал було вміщено до 45-річного ювілею, не так давно висвітлювалося 60-річчя Леоніда Куліша, а отже, читачі дізналися і про Вашу участь у ньому. І все ж, чим запам'яталися Вам минулі п'ять років?

- Якщо в особистому житті, то мої донька та син стали студентами вузів. І в плані моєї поетичної та сценічної творчості є теж певні досягнення. Окрім десятків, так би мовити, звичайних традиційних концертів незабутнім залишається виступ на "ура!" на сцені облмуздрамтеатру на творчому звіті аматорських колективів нашого району в грудні 2000-го року. І тільки через амбіції окремих членів журі наш дует не поїхав до Києва.

А влітку минулого року зіграв роль оповідача Сарненського куреня на святкуванні 350-річчя битви під Берестечком; тут вперше віч-на-віч зустрівся з Президентом Леонідом Кучмою. Коли торік запросили на 40-річчя ВПУ-22, то на урочистості приїхав з піснею "Училище по вулиці Технічній", яку й проспівав під оплески присутніх. А ще - гала-концерт у чудовому Палаці культури на святкуванні Дня села Заболоття Володимирецького району минулої осені. Торік став призером літературного конкурсу всеукраїнської газети "Мівіна" фірми "Техноком" і отримав фен "Rowenta".

А перше півріччя цього року було насиченим, як ніколи, - концерт за концертом. У селах і трудових колективах району широко відзначалося 60-річчя нашого славетного поета Леоніда Куліша, і, як відомо, я запропонував цей проект і став продюсером концертної програми й авторського вечора мого земляка в Кричильську. А щоб усе пройшло на найвищому рівні, потрібно було до цього підійти з неабиякою відповідальністю.

- У такій круговерті подій не зогледілися, коли у Ваші двері постукало велике свято. Як його зустрічаєте?

- Авторський вечір проводиться не з моєї ініціативи, а був включений у календарний план основних районних заходів на липень, тому відчуваю велику прихильність до себе та підтримку голів райдержадміністрації та районної ради. Мені дуже приємно, що районне керівництво, відділ культури, "районка", райспорткомітет високо оцінили мої старання й активну участь у масових громадсько-політичних, культурних і спортивних заходах району й області. Широ вдячний усім спонсорам, благодійникам, які зробили та зроблять посильні внески на проведення авторського ювілейного вечора та посприяють видавництву першої збірки віршів "У родинному колі".

- Книжечка має таку теплу назву...

Тому що, крім віршів патріотичного звучання, пейзажних і ліричних етюдів, є чимало поезій-посвят до ювілейних, знаменних і пам'ятних дат окремих людей і цілих родин. За сюжетом деякі ніби схожі й утворюють єдине ціле - побажання людям здоров'я, щастя й добра, але в кожному окремому відшукую таку родзинку, що притаманна певній особистості чи родині, яка й зворушує до сліз.

- Пане Михайле, Вам п'ятдесят. Та чула від багатьох і бачу, що з виду можна дати неповних сорок. У чому "секрет" такої молодості й енергійності?

- Дякую за комплімент. Як кажуть, за роботою нема коли старіти. Можливо, секрет у здоровому способі життя та корисному плануванні часу. До 30 років грав у футбол, 12 років регулярно судив футбольні матчі на першість району й області. Таким чином і далі підтримую спортивну форму, бо й цьогоріч відсудив уже три матчі. Чимало калорій "спалюю" на ведення домашнього господарства, бо діти вчаться, а ми фактично весь рік удвох з дружиною, і вся маса клопотів і турбот, звісно, на господареві.

А творча праця, численні концерти дають емоційний заряд і наснагу. І якщо часто поміж людей, то, мабуть, і старість

- Я та мої колеги дивуємося, як усе це встигаєте робити, і на такому рівні?

- Ну, всього встигнути не можна. Скажімо, не маю, на жаль, часу посидіти з вудочкою чи ходити на полювання, рідко ходжу по гриби. А багато справ роблю, так би мовити, між іншим. Так, дивлюся телепрограму, а перевіряю зошити чи перекладаю з іноземної, під час поїздки в автобусі накидаю вірші...

- А ще подекують у селі про Ваші кулінарні здібності.

- Не приховую. А що такого - ось знамениті Бурда та Макаревич...

- А чому в Кричильську, а не в Коросту авторський вечір?

Я не даю переваги ні одному, ні другому селу. У Кричильську народився, виріс, закінчив школу та пішов у люди. У Коросту живу та працюю. Однак усе залежить від приміщення: у Кричильському БК - сучасний просторий зал. Крім того, буде виступати велика кількість учасників сценічного дійства, очікується чимало гостей, кореспонденти ЗМІ, мої родичі. А щодо афіш, то вони будуть розклеєні і в навколишніх селах. Та й ходьби тут з Короста до Кричильська якихось хвилин з двадцять.

- І на закінчення традиційне — Ваші плани на майбутнє?

- Хочу, щоб діти успішно закінчили навчання, склалося в них життя, діждатися онуків, щоб на роботі ладилося і в сім'ї, здоров'я не підводило, а ще писати - дарувати вірші. Далі радувати людей своїми виступами, щоб мали вони втіху і в залі лунали задушевний сміх і гарячі оплески.

Раїса Бричкова